

og instruktioner vedrørende ansøgninger om patent m. v.« udfærdiget af Direktoratet for Patent- og Varemærkevæsenet.

Patent meddeles kun på opfindelser, som kan udnyttes industrielt. Begrebet »den patenterbare opfindelse« er ikke fastlagt i patentloven, men ifølge praksis kræves bl. a., at opfindelsen skal have teknisk karakter, at den skal have teknisk effekt, således at opfindelsens særlige formål skal kunne virkeliggøres, og at opfindelsen skal være reproducerbar, således at man ved udøvelse af opfindelsen kan være sikker på at opnå det tilsigtede resultat.

Visse nydannelser kan ikke patenteres, fordi de *begrebsmæssigt* ikke er opfindelser: f. eks. videnskabelige opdagelser eller rene anvisninger til det menneskelige intellekt, såsom spilleregler eller bogholderisystemer. Andre nyskabelser kunne i og for sig patenteres, men er undtaget *af andre grunde*. Dette gælder bl. a.

- 1) opfindelser, hvis udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden, og
- 2) plantesorter eller dyreracer.

Endvidere er ved overgangsbestemmelser undtaget opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt opfindelser af fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler.

Om opfindelser, der vedrører krigsmateriel, gælder der særlige regler i lovgivningen om hemmelige patenter.

2. NYHEDSKRAVET

Patent meddeles kun på *nye* opfindelser, og opfindelsen skal repræsentere en *vis opfindeshøjde* i forhold til det tidligere kendte. Nyhedskravet er generelt, idet alt, hvad der er blevet almindeligt tilgængeligt, på hvilken måde det end er sket, anses som kendt.

Endvidere anses som kendt indholdet af en for patentansøgningens indleveringsdag her i landet indgivet patentansøgning, såfremt denne bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i lovens § 22. Denne regel skal afgøre kollisioner mellem ansøgere, der søger samme opfindelse patenteret. Reglen gælder dog også delvis identiske ansøgninger indleveret af *samme* ansøger. Dette har givet anledning til ulemper og kritik fra ansøgernes side.

En undtagelse fra nyhedskravet ligger i bestemmelsen i lovens § 7, hvorefter der, inden en ansøgning er blevet almindeligt tilgængelig, kan indgives ansøgning om tillægs-patent på en videre udvikling af opfindelsen med den virkning, at ansøgningen om hovedopfindelsen ikke kan gøres gældende som nyhedshindrende i forhold til den opfindelse, der søges beskyttet ved tillægs-patent.

I kraft af Pariserkonventionen er der indført den ordning, at en ansøgning om patent på en opfindelse, på hvilken der er søgt patent i et land, der har tiltrådt konventionen, når ansøgningen her i landet er indleveret senest 12 måneder efter indleveringen i udlandet, anses som indleveret her samtidig med den pågældende ansøgning. Denne ordning benævnes »konventionsprioritet«.

Meddeles der patent i strid med de i det foregående nævnte krav til opfindelsen, kan patentet kendes ugyldigt ved dom.

3. RETTEN TIL AT FÅ PATENT

Adgangen til at få patent tilkommer opfinderen eller den, til hvem opfinderens ret er overgået. I denne henseende gælder de almindelige regler om formuerettighedens overgang. Særlige regler gælder dog om arbejdstageres opfindelser. Er ansøgningen indgivet af en person, der ikke er berettiget til opfindelsen, og den berettigede over for patentmyndigheden godtgør sin ret, skal denne overføre ansøgningen til ham, såfremt han begærer det. Anlægges derimod sag om retten til opfindelsen, kan behandlingen af patentansøgningen stilles i bero, til retssagen er endeligt afgjort.

Opfinderen har i alle tilfælde krav på at blive navngivet som sådan i såvel ansøgningen som i det endelige patentbrev.

Patenter kan i Danmark udtages af såvel danske som fremmede statsborgere. Har ansøgeren ikke bopæl i Danmark, skal han dog have en en herboende fuldmægtig. Dette gælder også efter patentets udstedelse.

4. PATENTRETEN

Den eneret, der erhverves ved patentet, består i, at andre end patenthaveren ikke uden samtykke eller anden hjemmel (forbnyttelsesret eller tvangslicens) må udnytte opfindelsen erhvervs-mæssigt.